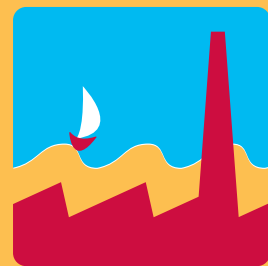

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

És primavera i temps d'eleccions

Centre social La Teixidora ●

La Diagonal, porta d'entrada al Poblenou ●

La memòria del Somorrostro ●

DISSENY / ARQUITECTURA

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 5105

BANC / ASSESSORIA / GABINET

Broker Jara

Llull, 252
T. 93 303 24 42

Fincas Barcelona

Dr. Trueta, 45
T. 93 221 10 40

Marimon Estrany

Llull, 219
T. 93 300 32 93

CAFETERIA / GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS / FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

INSTAL·LACIONS / MANTENIMENT

Canalejas Puertas Metálicas

Venezuela, 55
T. 93 307 98 05

MODA / DECORACIÓ / ESTÈTICA

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45 T. 93 485 27 90

MOTOR

Covilas caravanning

Llull, 173 T. 93 485 27 27

PAPERERIA / COMICS / COL·LECCIONISME

Casa Usher

Pujades, 127
T. 93 485 69 90

Copirapit

Lope de Vega, 45
T. 93 300 35 07

QUEVIURES / RESTAURANT

Cansaladeria Balart

Castanys, 8
T. 93 225 22 95

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95
T. 93 309 18 33

SALUT / ESTÈTICA

Centre Laumar

Llull, 223
T. 93 309 68 34

Centre Mèdic Poblenou

Llull, 175 Pral.2a
T. 93 485 41 77

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

Clínica Veterinaria Poblenou

Camí Antic de València, 18
T. 93 300 87 26

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53 T. 93 307 15 17

Òptica Traver

Pujades, 194
T. 93 485 22 42

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

FARMÀCIA LOPERENA GIRO
TEL 93 307 15 17
MARIÀ AGUILÓ / PUJADAS

DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

COPI RAPIT
Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

**SI ET VOLS ANUNCIAR,
TRUCA AL**
697 268 335

ÓPTICA traver
des de 1953

C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

'El Poblenou', també al Facebook!

A partir d'ara, podreu descobrir per avançat els continguts de tots els números de la revista 'El Poblenou' a la nostra pàgina de Facebook! Només heu d'escriure Revista 'El Poblenou' al cercador de Facebook i afegir-vos-hi! Us convidem a fer-ho i a convidar-hi els vostres amics i coneguts perquè tots hi pugueu participar i conèixer, de primera mà, el dia a dia de la nostra publicació! Aprofitem per recordar-vos que també ens podeu trobar al web renovat

www.elpoblenou.cat Us hi esperem!

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE:

Primavera. Eleccions

Esgotat el mandat municipal, Barcelona torna a escollir alcalde i equip de govern, no així regidors de Districte. Els ciutadans continuem sense poder elegir directament els responsables màxims de cada districte tot i que aquesta és una de les reivindicacions més antigues del moviment veïnal.

La ciutat arriba, però, a aquestes eleccions amb símptomes d'esgotaments diversos. En primer lloc, l'esgotament d'un model poc participatiu que, malgrat que Hereu l'ha volgut disfressar en el darrer mandat amb gestos poc creïbles com la consulta de la Diagonal, continua asfixiant la democràcia a peu de carrer i a peu del Consell de Districte, on la presa de decisions continua blindada i reservada en exclusivitat al regidor de torn.

En segon lloc, el que es revela cada cop més esgotat és el model de desenvolupament urbà que ha pretès planificar durant les dues darreres dècades la transformació de Barcelona de manera subordinada als interessos financers, immobiliaris, turístics i de grups de poder. Si bé és cert que, explotant arreu els seus valors i encants, Barcelona s'ha envoltat d'una aurèola de metròpolis global i s'ha donat a conèixer al món, el creixement que ha registrat ha anat massa lligat al bluf especulatiu i s'ha apartat en massa ocasions de l'interès dels ciutadans. Ja és hora que la ciutat torni a mans de la ciutadania, i que siguin aquests els qui marquin el ritme i la direcció del seu creixement.

Finalment, la tercera cosa que es revela actualment impossible són les polítiques desenvolupistes que tant agradaven als alcaldes Clos i Hereu, com per exemple la idea de fer uns jocs olímpics d'hivern. La crisi financera global i l'endeutament de la societat espanyola en general fan avui impensable créixer i viure al nivell dels darrers anys. Amb la caixa buida serà molt difícil continuar el desplegament d'obra i infraestructura pròpies de països més rics i amb un altre compromís de benestar proporcional a una contribució impositiva més elevada que la nostra.

El que resulta més sorprenent és que donades les crisis diverses a les que ha entrat aquest model econòmic, que mostren més que mai que el camí a seguir és un altre de ben diferent, els grups polítics amb més opcions es presenten a les eleccions buits d'idees i sense renovació ni de persones ni de missatges.

El que voldríem sentir a partir d'ara és la supremacia de l'espai públic per sobre del privat. El predomini de la mobilitat a peu o en bicicleta o en transports col·lectius amb la conseqüent limitació de l'automòbil. Una política decidida i amb inversió pública de rehabilitació del parc d'habitatge en comptes de les promocions d'habitatge. El manteniment dels serveis bàsics, sense sumptuositat en comptes de les retallades. Polítiques de convivència en lloc de mesures de seguretat. Repensar l'energia a la ciutat sota els conceptes de l'estalvi i l'eficiència energètica i l'autogeneració. Invertir més en empresa pública tecnològica, generadora de llocs de treball, en lloc de fer tants discursos, sovint estèrils per repetitius, sobre els emprenedors, l'excel·lència i la innovació, i altres romanços. Ho veurem fet realitat?

Redacció

ÍNDEX

Guia comercial	2
Editorial	3
22@ 10 anys	4
Apropem-nos	5
Reportatge	6
Històries de barri	7
Paisatges del Poblenou	8
Entrevista	10
Urbanisme	12
Notícies	14
Saps on és?	16

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Rambla del Poblenou, 49. 1ª planta. Telf. 93 356 9732

NÚM: _____ DATA: _____

NOM i COGNOMS: _____

ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P.: _____

TELÈFON: _____ DNI: _____

Quota anual, 17 € Quota de suport: _____

Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc: _____

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTRAT OFICINA CONTROL NÚM. COMPTE

Firma: _____

EL POBLENOU #67

MAIG 2011

EDICIÓ: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
Rambla Poblenou, 49 08005 BCN • Tel. 933 569 732
Apropem-nos: Tel. 932 563 872

Web: www.elpoblenou.cat Email: elpoblenou@elpoblenou.cat

Dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

Adreça AVPN: Rambla del Poblenou, 49 1a.

- Equip de Redacció: Salva Clar s., Montse Mil , Joan Maria Soler, Carles Canela i Manel Andreu.
- Col·laboradors: Adri Attardi, Elena Marzo, Ester Racionero, Marina Breda, Mar al Bonadona.
- Fotografia: S.Clar s. • Correccions: Concepció Colomina i Josep Pascual.
- Disseny gràfic / maquetació: David Gutierrez (656 322 694) • Impressió: Gràfiques Campàs. • Publicitat: Sanjo (697 268 335)

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AVPNoblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

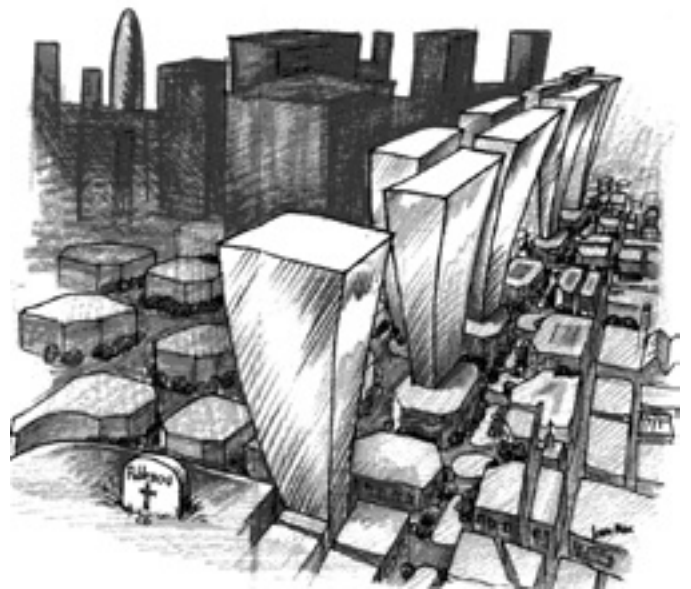
Recordant el Pla de l'Eix Llacuna

Per Nadal de l'any 2001, i en el marc de la transformació de les àrees industrials del Poblenou, l'Ajuntament va aprovar provisionalment el Pla Especial de l'Eix Llacuna, la formalització del qual -que comportava edificis alts, alhora que afectava empreses i residents, i menystenia els referents identitaris del Poblenou- va aixecar una immensa protesta veïnal. Amb l'impuls de l'Associació de Veïns (AVPN), es presentaren 4.000 al·legacions i es mobilitzà el barri com no ocorria des dels anys previs als Jocs Olímpics. Tot indicava que el Pla de l'Eix Llacuna, convertit en la prova del nou del districte 22@ que tot just començava a caminar, es trobava a un pas de l'abisme. Llavors el regidor d'Urbanisme, Xavier Casas, veient el que li venia a sobre, va enviar el seu gerent, Ramon García Bragado, a negociar.

Amb l'ambient encara reescalfat després d'una assemblea al Casino de l'Aliança, a través de la qual s'articulària la resposta veïnal, el responsable d'Urbanisme va retirar el pla aprovat inicialment. La negociació va acabar en acord: el nou pla pactat feia desaparèixer les altures extremes, rebaixava el nombre d'afectacions i s'instrumentaven mecanismes de participació en el futur com la Comissió de Seguiment del Pla d'Equipaments del Poblenou, la Comissió d'afectats dels plans del 22@ i la participació de representants veïnals en futurs instruments de planejament en l'àmbit del 22@.

Aquella crisi va provocar una sotragada al govern municipal. Xavier Trias, cap de l'oposició, va aprofitar la revolta per demostrar que ell es trobava més a prop dels ciutadans que no pas l'alcalde, el qual havia perdut la credibilitat. La referència sistemàtica al 22@ com un pla fracassat era una constant. En un pasquí que CiU va distribuir pel barri, que duia el títol Als veïns del Poblenou", s'assegurava que si no es modificava el PERI "recorrerem el pla interposant un recurs al tribunal contenciós administratiu..." El PSC va replicar amb un altre pamflet: "Poblenou que no te engañen", deia textualment, tot explicant les excel·lències del 22@. El full acabava dient "lamentamos la instrumentalización que ha llevado a cabo el concejal Puigdollers -Capitán Araña con coche oficial- de las legítimas inquietudes de los vecinos..." en referència al fet que CiU, que tant criticava els gratacles de Llacuna, havia estat a favor de l'Hotel Vela de Bofill al port. Per la seva part, Esquerra Unida i Alternativa (Euia), integrada al grup d'ICV al govern de la ciutat, va posar també un full en circulació: "Enhorabona, veïns i veïnes del Poblenou. La vostra lluita i determinació ha aturat el pla urbanístic de l'Eix Llacuna". Tothom movia fitxa per treure'n algun profit o bé per evitar el descrèdit perquè l'escandalosa rellicada municipal de l'Eix Llacuna, com a mínim, havia fet evident que els ciutadans comptaven ben poc per als qui decideixen l'esdevenidor de la ciutat. Els gairebé 3.000 poblenovins que van sortir al carrer un darrer dia de febrer, van tallar la Gran Via i van provocar un col·lapse majúscul a la ciutat, van ser d'allò més convincents.

Per la banda ciutadana, després d'experimentar com les manifestacions multitudinàries havien posat l'alcalde contra les cordes, alguns van veure en l'acord que tancava el conflicte, rubricat per l'AVPN i l'Ajuntament, un signe de feblesa de qui fins a aquell moment havia liderat la protesta. Van aparèixer importants discrepàncies per diferents flancs. D'una banda, alguns propietaris afectats pel Pla de Llacuna volien continuar litigant,

Al·legoria del PERI de l'eix Llacuna 2002

disconformes amb les condicions econòmiques i de reubicació. Altres grups, més interessats en el qüestionament del "sistema" que en la recerca de solucions urbanístiques, van acusar l'AVPN de pactista i de fer concessions excessives per suavitzar el pla de l'Ajuntament. La Coordinadora contra el 22@ va empaperar el barri amb cartells on es podia llegir: "L'Ajuntament i la junta de l'AVPN han demostrat que han estat incapaces de sintetitzar les veus d'un barri que vol preservar la seva identitat". Amb el lema El Poblenou no està en venda! la jove coordinadora disputava a l'Associació de Veïns les posicions més radicals. El cas és que els qui havien estat promotors i principals actors de la protesta no van saber mantenir en el decurs del temps la unitat d'acció.

Però aquell combat va enfortir el moviment ciutadà. Van ser anys, arreu de la ciutat, d'una gran contestació popular a un consistori malaltissament encaparrat en el Fòrum de les Cultures, que acabà sent un dels seus principals fracassos. El Poblenou, amb les seves entitats i associacions, escalfava motors pel que encara havia d'arribar: el patrimoni industrial, l'habitatge digne i assequible, els equipaments i el casc històric...

El Pla Especial de Llacuna, un dels més emblemàtics per la seva centralitat, ha quedat força adormit. Les úniques peces que s'han desenvolupat segons el previst en el pla són les del Cànem, on s'ha construït un hotel, i la Granota, on per iniciativa de l'empresa Gaes es va poder obrir el carrer fins a Pere IV i es construï l'escola infantil i primària La Llacuna. Amb la crisi... ara les coses marxen al lentí.

L'octubre de 2006 una sentència del TSJC, responent al recurs presentat pel grup de CiU, anul·lava el Pla de l'Eix Llacuna. L'Ajuntament hi va recórrer, però el Tribunal Suprem ha confirmat fa pocs dies la nul·litat del Pla. El litigi se centra en un intercanvi entre espais lliures i equipaments aparentment amb defecte de forma. Segons CiU -i el tribunal li ha donat la raó-, el sòl verd obtingut per l'Ajuntament de Barcelona de forma gratuïta per cessió obligatòria del Pla Especial Urbanístic s'hauria d'haver expropiat. El TSJC va considerar el 2006 que l'Ajuntament no justificava convenientment la modificació de zones verdes segons la llei d'urbanisme vigent en aquell moment. També va esmentar que no es respectava el que estava establert en l'antiga llei d'urbanisme en relació amb el repartiment de càrregues i beneficis.

Els Te i Cafè d'Apropem-nos

Avui em ve de gust parlar del Te i Cafè!

Des dels principis d'Apropem-nos el te i el cafè, begudes que aquest espai de trobada ens ofereix, han estat la mostra de costums diferents que s'uneixen per donar pas a un entorn on podem compartir temes d'interès i fer noves coneixences.

En els seus formats variats ens han ofert xerrades de temes diversos, vídeos interessants, debats... però el Te i Cafè de març ha estat tot un regal: per celebrar el Dia de la dona, el tema ha estat Ser una dona/ser mujer. Diàlegs a mitja veu.

Aquest Te i Cafè era exclusiu per a dones i ens hi varem trobar una vintena, d'origens i edats diferents. Es tractava de parlar durant una hora amb una dona d'un altre país sobre el que representa per a cada una ser dona.

L'activitat era dirigida i el fil conductor va ser la història personal. Havia de ser un diàleg íntim, a mitja veu, on l'interès i el respecte per la història de l'altra convidada a parlar de:

- **el passat:** com eren les dones de la meua família; quina educació vaig rebre, va ser diferent de la dels meus germans pel fet de ser dona?
- **el present:** com era i com sóc com a dona, què penso?, què sento?, què faig?; què canviaria?, què és el que més m'agrada del fet de ser dona?
- **el futur:** tinc un somni. Estic lluny del que desitjo com a dona? quins recursos tinc?, qui em pot ajudar?

La meua parella va ser la Soumaya, una dona jove, guapa i mare de tres fills, que va néixer a Casablanca, fa 10 anys que viu al Poblenou i parla un català esplèndid.

La Soumaya es reconeix rebel de petita, ja que va defensar les mateixes obligacions entre ella i els seus germans homes, i és amb aquest principi d'igualtat que educa els seus fills. Parla de les dificultats de tenir cura de criatures quan no es pot comptar amb el suport de la família extensa.

La seva opció com a dona ha estat fer-se'n càrrec, estimular els seus estudis i ajudar-los a aconseguir un futur millor. Aquest és el seu gran somni, però, en aquest entorn de confiança que s'aconsegueix parlant fluïxet, la Soumaya me n'ha explicat uns altres.

Voldria fer un curs de "Mediadora intercultural" i fa molt temps que espera una possibilitat d'aprendre i treballar en alguna cosa interessant. De moment ningú l'avisava.

Quan la Soumaya explica com és, es manifesta profundament religiosa i diu que ja fa alguns anys va voler posar-se el vel. Feia temps que vivia al Poblenou i no s'acabava de decidir pensant com aquest fet podria canviar la seva consideració social. Va demanar opinió al seu marit, però ell va considerar que només ella podia decidir-ho. Actualment porta vel.

El seu gran somni, però, és fer desaparèixer els prejudicis i els concreta així:

"Aquells prejudicis que tenen les persones quan pensen d'entrada que una dona que porta vel és una persona submissa, que ho fa perquè el marit l'hi obliga i, sobretot, que té el cap buit i mancat de criteri. Moltes dones porten vel per un sentiment religiós, però això dificulta més el seu accés al món del treball.

He conegut la Soumaya i m'ha semblat una persona intel·ligent, lluitadora i amb criteri. La nostra història és molt diferent com també són diferents algunes de les nostres maneres de pensar, però l'estona que hem compartit m'ha ajudat a entendre-la i a valorar que són més les coses que ens uneixen que no les que ens separen.

Segur que estem d'acord a lluitar contra els prejudicis.

Montse Milà

"Las diosas se vinieron a vivir en tierra, se cansaron de habitar tan lejos y de comunicarse en la distancia, y son ahora mis vecinas; están al lado en el gesto de las amigas cercanas que convidan a la cotidianidad y a tomar café..."

Clara del Colectivo Agenda Mujer (Bogotà, Colòmbia agenda del 2011)"

Continuació de la pàgina 4.

El recurs té més a veure amb la picabaralla entre el govern municipal i l'oposició que amb una discrepància substantiva. CiU va recórrer contra l'aprovació definitiva del PERI de Llacuna, probablement més com una estratègia per colpejar i aïllar el grup del govern després que el planejament de Llacuna fos enormement controvertit pel desacord veïnal i la gran protesta ciutadana que se'n va derivar. D'aquesta manera, Xavier Trias, aspirant a l'alcaldia per CiU, s'arranjera virtualment amb el barri que, en la seva opinió, mantenia des del conflicte de Llacuna "un divorci amb el Pla 22@". Trias va intentar demostrar a través de recursos contra actes urbanístics —els quals van obtenir sentència

favorable per a CiU— que el govern municipal no ho estava fent bé. Caldria, però, analitzar el conjunt de recursos promoguts per la federació convergent per comprovar si no hi havia també recursos desestimats, i en qualsevol cas veure quins abunden més. La sentència de nul·litat no canviarà substancialment res, però és un aval per a les posicions de CiU a les portes d'unes eleccions municipals. Caldria, doncs, ara que uns i altres diguin en quin sentit pensen modificar el planejament. Però que ho diguin abans de les eleccions perquè els ciutadans actuïn en conseqüència.

Salvador Clarós

Centre Social Okupat Autogestionat La Teixidora

UTOPIA: Pla ideal de govern en què tot està perfectament determinat amb una organització política, econòmica i cultural que contrasta amb les societats humanes contemporànies. El concepte "utopia" designa la projecció humana d'un món idealitzat que es presenta com a alternatiu i com a crítica al món realment existent.

És realment impossible la utopia?

El novembre de 2007, un grup de joves sorgits de les Assemblees de les Facultats van fer realitat un projecte, un centre social projecte de projectes. S'establien com a pilars l'autogestió, l'autonomia, l'horitzontalitat, l'antipatriarcat i les alternatives al consumisme. Per dur-lo a terme es necessitava un espai, un espai per a la cultura, la política, les reunions, els debats, les activitats..., un espai obert per poder generar un discurs coherent amb la realitat que es pretén viure. Aquest espai el van trobar al Poblenou, al carrer Marià Aguiló 35, en un edifici modernista, tot un símbol històric del barri. L'antiga seu dels Federals, com es coneixien els seguidors del partit polític federalista republicà de la línia de Pi i Margall, que va ser expropiada després de la guerra i convertida en seu de la Falange. L'edifici feia 30 anys que inexplicablement estava tancat amb un deteriorament físic evident. Els propietaris el tenien abandonat, ple de brutícia i desordre, així que van decidir okupar aquest espai per fer-hi un centre social al Poblenou i construir nous projectes per al barri.

Així va néixer el Centre Social Okupat Autogestionat La Teixidora, impregnat del passat lluitador del Poblenou i amb una filosofia clara: canviar el model de vida imperant i recuperar el lligam entre la gent del barri. Durant el primer any es va dur a terme una important feina física de rehabilitació de l'espai. Va ser una etapa molt activa, amb moltes activitats i xerrades. Es va parlar sobre especulació, consum, emigració, presons i en l'àmbit polític es va avançar en la lluita contra l'assetjament immobiliari amb la creació de l'Associació d'Afectats pel Mòbing Immobiliari. Es van organitzar tallers i espectacles d'art, cultura, ball, clown, classes de dansa, sessions de vídeo, projeccions de pel·lícules i molts sopars i dinars. Una època molt intensa en què, a més de l'activitat més lúdica i artística, es va muntar la botiga de roba gratis, l'hort i el taller de bicis. En definitiva, es va transformar un espai tancat, destrossat i inútil, en un espai viu, rehabilitat, obert a la gent del barri.

El gener de 2009, una ordre judicial va ordenar el desallotjament cautelar de La Teixidora per la via penal, sense respondre al recurs presentat per les persones implicades en el projecte i amb un procés legal ple d'irregularitats, que deixava en un estat d'indefensió la part acusada. L'edifici va ser desallotjat, però es va posar de manifest l'important suport de les entitats del barri a un projecte que començava a consolidar-se. Sota el lema "DESALLOTJAR LA TEIXIDORA? QUINA VERGONYA! NO TORNARAN A SILENCIAR LES UTOPIES DEL BARRI", la gent es va posicionar a favor de La Teixidora, fent costat a una iniciativa popular, lliure i autònoma que una vegada més era reprimida en una ciutat i un barri on ha imperat la llei de l'especulació. D'una banda, s'han expulsat veïns de les cases on vivien; de l'altra, s'ha permès a determinats propietaris que mantinguessin espais buits, cada cop més deteriorats, sense aprofitar-los per a res.

Però el juny de 2009, després de sis mesos taptat, l'edifici es va

Local de la Teixidora "Els Federals" al carrer Marià Aguiló

tornar a okupar i La Teixidora va continuar amb les seves activitats. En aquesta segona etapa, es van plantejar projectes amb un sentit més a llarg termini. S'ha continuat treballant diferents eixos: consum, immigració, habitatge, laboral..., oferint alternatives al consum, l'educació i la salut tradicionals. S'ha potenciat el projecte de cooperativa de consum, amb una relació directa entre productors i consumidors, sistemes d'ensenyament diferents i un espai de salut alternatiu. S'ha lluitat contra el masclisme, analitzant les relacions de gènere, fent tallers, estudis i reflexions sobre comportaments i possibles mètodes i opcions per acabar amb la desigualtat entre gèneres. S'ha creat una xarxa solidària amb els sense papers del barri, cooperant amb altres persones i entitats que hi treballen al Poblenou i s'ha participat activament en l'àmbit de tot Barcelona en la campanya contra les batudes policials contra els immigrants. S'ofereix també un punt d'informació laboral per donar suport als treballadors.

Es busca crear una Associació Social de Poblenou. Una auto-organització de barri, local, al marge dels partits polítics tradicionals. La política torna al seus orígens i es retroba amb el seu sentit. Treballar des de sota, amb els peus a terra, recuperar les xarxes de solidaritat entre els veïns, que es generi una ajuda mútua per poder encarar els problemes de forma col·lectiva, crear aliances que possibilitin tenir més força. Per poder lluitar contra les retallades socials del liberalisme. Es tracta de rearmar el teixit social del barri.

La Teixidora s'organitza amb una estructura horitzontal, mitjançant l'assemblearisme. L'Assemblea és la base, l'òrgan de decisió i les decisions es prenen per consens. Hi ha assemblees de decisió com la de gestió i política i d'altres de reflexió i treball. S'ha de planificar la programació, però també s'ha d'organitzar qui la durà a terme i com, fer una planificació d'espai i horaris. També es continuen les feines de rehabilitació i manteniment de l'edifici i s'han de cuidar les relacions personals i entre els diferents col·lectius, és important el treball emocional i de resolució de conflictes. Després de tres anys i mig, amb la denúncia penal arxivada, el futur per a La Teixidora es presenta optimista i amb molts projectes. Alguns ja consolidats, altres de més nous; uns de durada determinada, d'altres que s'espera no s'acabin mai. La cooperativa de consum, el grup antimòbing, el col·lectiu Apoptosi de contrainformació, els

Històries de la puta crisi 3 (al Poblenou)

La Berta camina pel carrer Pujades i entra al Taller de Luz, just davant l'escola Acàcies. Necessita veure la seva amiga Elena, pintora i organitzadora de tallers i activitats artístiques i culturals.

- M'has d'ensenyar a pintar.
- Però, què t'agafa Berta? A tu no t'agradava escriure? Apunta't al taller literari.
- Sí, m'encantaria, però m'urgeix aprendre a dibuixar.
- Així de cop i volta, per què?
- No t'imagines què m'ha passat.
- Què?
- He anat a l'entrevista de feina...
- És veritat, per això vas tan guapa.
- Aquest matí m'he pentinat.
- Avui no sembles la bruixa del Poblenou. Avui llueixes una bonica melena.
- Fins i tot m'he posat arracades, castigant els meus lòbuls sensibles.
- Et queden molt bé.
- Tenia una premonició. Creia que em contractarien. Per agafar el telèfon. Set hores al dia. Set-cents euros al mes. Possible destí de molts aturats. Estava entusiasmada, però els meus esforços no condueixen enlloc últimament. La porta sempre està tancada. L'escena es repeteix i jo no entenc res. El món està fet malbé. Aquest sistema s'ha concebut amb el cul. Farta de picar fusta, d'implorar almoïna. Si us plau, una feineta per posar un plat a taula... S'encén la meua sang revolucionària, però abans de muntar el numeret, he decidit marxar amb dignitat i venir a veure't.
- Què ha passat?
- He arribat a l'empresa i m'he trobat amb vint dones més a la sala d'espera. Jo repassava mentalment el meu currículum i també els verbs irregulars en anglès, per si de cas. Ens han cridat a totes alhora i han repartit paper i llapis de colors.
- Què dius?
- Ens han dit que havíem de dibuixar un arbre, un animal, una casa, l'horitzó, una família i un paisatge lliure. Ens hem quedat totes com bledes pensant que seria una broma. "On és la càmera oculta?", ha preguntat una de les candidates, i a aquesta valenta l'han fotut fora. He començat a dibuixar i he de dir que

Obra de Elena Camacho, directora de Taller de Luz

els meus dibuixos feien pena. Hi havia una noia que pintava molt bé. Quina perspectiva, quins relleus, quins detalls, fins i tot dibuixava l'ombra...

- Però això no ho fan per veure si saps pintar. És una prova psicotècnica i grafològica.
- Ho he fet fatal. Si veiessis com m'ha sortit l'horitzó i la casa... He intentat copiar de la del costat, però em tremolava el pols i al final he fet servir d'amagatotis un llapis com a regla i almenys les línies m'han sortit rectes. Mai no trobaré feina. Deixaré l'anglès i m'apuntaré a dibuix. Et queden places lliures a la classe de pintura?

L'endemà el telèfon va despertar la Berta. Li trucaven de l'empresa en qüestió per comunicar-li que havia superat la prova. El seu horitzó denotava estabilitat emocional i amplitud de mires. La rectitud en els traços mostraven idees ben endreçades dins el cervell i pulcritud moral. Els petits detalls fan intuir un perfeccionisme desitjable per aquesta feina. Les orelles baixes del conillet que ha dibuixat mostren submissió. En definitiva, el perfil extret de l'anàlisi és ideal per als interessos de l'empresa. La Berta compleix amb escreix els requisits. Sens dubte, no la coneixen. D'altra banda, queda la seva experiència, la carrera universitària i el seu alt nivell d'anglès.

Elena Marzo

Continuació de la pàgina 6.

tallers de ball, l'hort urbà, l'Espai de Creació de Resistències i Alternatives de Poblenou Biela, el grup d'educació... són exemples de les activitats que es fan a La Teixidora. També es fan jornades dedicades a temes d'interès i cada dijous es fan xerrades, tallers o activitats que puguin anar sortint.

El CSOA La Teixidora més que una entitat és un espai obert a tothom. Qualsevol pot presentar el seu projecte o sumar-se a un d'existent o al col·lectiu que ho porta. Només cal anar a

l'Assemblea, veure com funciona i començar a participar. Cada dilluns, a les 19:30 hores, al carrer Marià Aguiló, número 35. Més informació a lateixidora@gmail.com.

WEB: <http://teixidora.squat.net/blog.php>.

Somiar alternatives al món actual és possible. "Tot comença per trobar-se i treballar per intentar-ho. Tenir il·lusió pel canvi social".

Esther Racionero

COVILAS, S.L.
ESPECIALISTAS EN CARAVANING
 c. Llull, 173 08005 Barcelona
 tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16
 lunes a viernes 9,30-14 16,30-20
 sábado 9,30-14
 PARKING GRATUITO EN C.LLULL, 200

Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
 Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1ª
 08018 BCN TEL. 93 485 37 93

La Diagonal. Una porta d'entrada al Poblenou

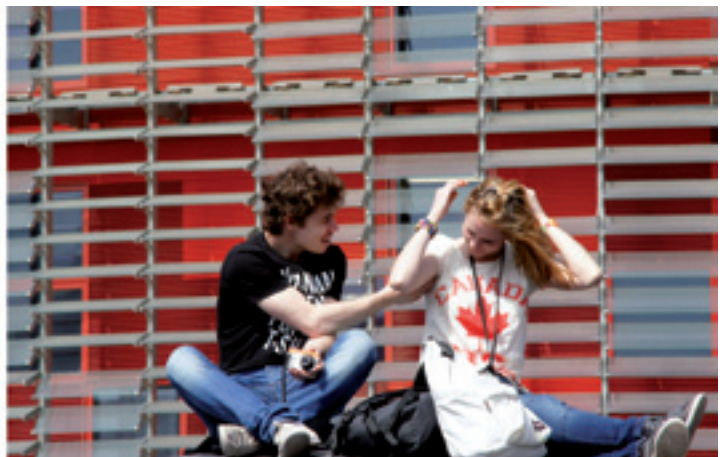
Foto: Marçal Bonadona

L'obertura del tram de la Diagonal des de la plaça de les Glòries fins al mar i les actuacions que giren al seu voltant han generat una nova entrada al Poblenou. Històricament, el barri s'ha mantingut sempre aïllat de la ciutat, separat per la zona industrial que li dona el caràcter obrer. L'actuació urbanística a Glòries havia de reparar aquesta situació. Però més enllà de crear un punt d'unió amb el centre, la proposta de donar continuïtat a la gran avinguda de Barcelona ha esdevingut més aviat l'aparició d'un punt d'accés, de rebuda, una porta. O aquesta és la sensació que es té en creuar les Glòries tot resseguint la Diagonal en direcció al mar. És cert que el planejament ideat per Ildefons Cerdà s'estén a banda i banda de la plaça, fins a arribar al Fòrum. Com també és cert que l'avinguda Diagonal no comença ni acaba en aquesta plaça. Però marca un punt d'inflexió. L'aire de mar es comença a sentir amb més força. El tramvia, les bicicletes i els vianants prenen protagonisme als vehicles motoritzats. La ciutat clàssica deixa pas a noves ordenacions de les edificacions i a espais lliures més generosos. Deixem enrere el vell Eixample i entrem al modern Poblenou.

La nova Diagonal, inaugurada oficialment l'últim dia de febrer del 1999, reflecteix la intenció d'obrir la ciutat de Barcelona al mar. El seu disseny tipus boulevard central, que ha reduït carrils al vehicle privat i ha potenciat l'espai per als passejants, les bicicletes i el transport públic, li confereixen un caràcter innovador. La torre Agbar presideix l'avinguda. Majestuosa, imponent, s'enlaira per cridar l'atenció, per fer-se visible des de tota la ciutat. Es tracta d'un edifici d'oficines de 142 metres d'alçada i 31 plantes, ni més ni menys que el tercer edifici més alt de Barcelona. Només queda per darrere de l'hotel Arts i la torre Mapfre, a la Vila Olímpica, amb 12

metres més. Pel seu arquitecte, Jean Nouvel, però, la torre Agbar "no és una torre, un gratacel, en el sentit americà. És més aviat una emergència, sobresortint de manera singular al bell mig d'una ciutat tranquil·la (...) és una massa fluïda que irromp a través del sòl com un guèiser amb una permanent i calculada pressió". I segurament no li falta raó, ja que l'edifici no és el tradicional gratacel. La seva forma orgànica i els materials de façana, evocant l'aigua mitjançant un joc de gairebé 60.000 lames de vidre, el converteixen més aviat en una fita, un punt de referència visible des de qualsevol punt de Barcelona. Sobretot de nit, quan les llums blaves i vermelles banyen la ciutat com si fos un far.

La verticalitat de la seu corporativa d'Aigües de Barcelona contrasta amb l'horitzontalitat de l'edifici que ens rep a la banda muntanya de l'avinguda: el centre comercial Glòries. Sobre l'antiga fàbrica Olivetti, i aprofitant un dels vells edificis, s'alça una edificació de més de 250.000m² que conté botigues, cinemes, oficines i aparcaments. És una de les construccions deganes de la zona, ja que ens hem de remuntar a l'època dels Jocs Olímpics i la febre immobiliària. Potser per això, pel fet de construir-se quan la zona encara no estava consolidada i molt abans de l'aprovació del planejament del 22@, el centre comercial es tanca en si mateix, formant un mur impenetrable de gairebé 300 metres només interromput en la part central per donar pas al seu món interior. Per dins, és un complex modern i innovador, amb espais oberts dels quals participen els comerços i restaurants. Però exteriorment, la falta d'activitat en el seu perímetre i de comunicacions entre els carrers que l'envolten, fa que l'edifici no només no participi del barri, sinó que trenqui qualsevol continuïtat mar-muntanya o Llobregat-Besòs.

Els edificis que acompanyen la torre Agbar a la part mar de la Diagonal, en canvi, sí que es veuen influenciats pel districte tecnològic del 22@ i el seu planejament. Tots han estat construïts en l'última dècada, en una zona cada cop més consolidada arran de l'obertura del tram Glòries-Fòrum. I això es nota, ja que el llenguatge dels edificis és totalment diferent del del centre comercial. Des de l'hotel Silken Diagonal (dissenyat per Juli Capella) fins a l'edifici Mediapro (dels arquitectes Carlos Ferrater, Patrick Genard i Xavier Martí), ens trobem amb una sèrie d'edificis amb alçades de 40 a 70 metres que segueixen un esquema urbanístic semblant. Són edificacions aïllades que pegen de l'avinguda Diagonal i es prolonguen en la direcció mar-muntanya. Això provoca l'aparició d'espais intermedis entre els carrers Badajoz, Ciutat de Granada, Roc Boronat i Llacuna. Esdevenen una mena de "passatges" exageradament verticals que permeten la relació visual i física entre la Diagonal i la Llacuna del Poblenou. Aquests espais també s'utilitzen per donar accés als edificis. D'aquesta manera s'allibera la façana de la Diagonal, i es dona prioritat a usos de pública concurrència com els locals comercials o de restauració, ja siguin propis o lligats a alguns dels hotels de la zona.

Així doncs, ciutat vertical o horitzontal? En aquest lloc concret, el primer tram de la nova Diagonal dona la raó a la primera opció. Els edificis alts, amb espais molt oberts i sobretot la barreja d'usos comercials, d'oficines, residencials hotelers i de restauració fan que al voltant d'aquesta zona s'hagi generat una gran activitat dia a dia. Aquest fet contrasta amb el tram just anterior a la plaça de les Glòries i fins a Marina, on es veu molt menys moviment. Però encara queden moltes actuacions per fer. El centre comercial hauria d'intentar obrir-se més a l'avinguda Diagonal a través de la planta baixa. Els "passatges verticals" haurien de tenir continuïtat cap al mar com a mínim fins al carrer Bolívia, i si pot ser, més enllà, per tal de potenciar la direcció de les traces que antigament marcaven les rieres que baixaven pel pla de Barcelona. No es pot cometre l'error del campus audiovisual, on el passatge queda interromput per l'edifici de la universitat, i esdevé un cul-de-sac. A més, estem

a l'espera de la reforma de les Glòries, per saber si finalment es convertirà en un punt d'unió amb l'Eixample o continuarà sent més aviat una porta d'accés al Poblenou. El temps i la reinvençió constant del barri ens aniran responent quin camí és el que es segueix.

Marçal Bonadona

BROKER

Nº Rg. DGS J-1808

ASSEGURANCES

CORREDURÍA DE SEGUROS

Seguros al alcance de su mano

sin salir del barrio

Lluï, 252 - 08005 Barcelona Tel. 93 303 2442 - Fax. 93 303 0340 www.brokerjara.com

Joan Herrera, secretari general d'ICV i veí del Poblenou

Nascut a Barcelona l'any 1971, Joan Herrera ha estat sempre vinculat a la vida del nostre barri. Quan tenia 12 anys es va instal·lar amb la seva família al que ara és Diagonal Mar i va cursar els seus estudis a l'institut Joan d'Àustria. Actualment és diputat i president del Grup Parlamentari d'ICV-EUA al Parlament de Catalunya. Quan falten pocs dies per a les properes eleccions municipals, ha respòs les preguntes d'El Poblenou.

Què és el que més li agrada del Poblenou?

L'ambient, que sigui un barri popular en què la gent es coneix, el fa únic. També el caràcter industrial que encara es pot mantenir. Si pogués escollir un racó em costaria molt, perquè n'hi ha un munt, però la plaça Prim o Can Ricart són dos indrets que em fascinen.

Què li agrada més del barri, la part nova o la vella?

La part vella. M'agrada la part industrial, tot i que hi ha coses noves que també estan molt bé. El Poblenou d'avui ha guanyat molt, per exemple, el mar. Abans havíem de creuar les vies i era tota una aventura. Ara no, i això és positiu.

Com valora el projecte de renovació urbana del 22@? Entén la gent que es queixa de la destrucció de gran part del patrimoni històric i cultural del Poblenou?

Crec que globalment el concepte és positiu, en el sentit que s'intenta mantenir un espai industrial enmig del barri i això a altres indrets no ha passat. Però hauríem d'haver tingut més cura amb determinat tipus d'indústries perquè romanguessin aquí i fos un teixit més híbrid, no només de noves tecnologies, sinó també d'indústries tradicionals. Aquest és l'únic però que li posaria. També hauria pogut passar que, en un context de boom urbanístic, en comptes de mantenir el teixit industrial el que ens haguessin dit és que tot fos residencial. Per tant, la gestió del 22@ és millorable i per això coincideixo en part del diagnòstic de l'Associació de Veïns del Poblenou. Hi ha hagut actuacions on hem perdut part del patrimoni històric i també part que hem recuperat, gràcies a l'acció veïnal.

L'elevat preu del metre quadrat als pisos de nova construcció significarà un relleu generacional del veïnat del Poblenou?

Jo crec que està bé que hi hagi renovació social, ja que és positiu que hi hagi més gent i, per tant, més serveis. No critico la renovació social, però en determinades zones s'han fet millor les coses. Al Front Marítim i a la zona de Llacuna hi ha alts percentatges

Joan Herrera

d'habitatges de protecció social, gràcies a la renovació del barri. En canvi, a la zona de la Rambla Nova n'hi ha pocs. Diagonal Mar no és un projecte positiu. És un model urbanístic de parc molt nord-americà, amb grans gratacels que trenquen el concepte d'illa barceloní, en què els serveis estan articulats al voltant dels habitatges. Tot i així hi ha coses molt positives, com la recuperació del litoral o la platja.

Què milloraria?

El Parc del Centre és un mal exemple a millorar. No entenc un parc parcel·lat, quan podríem tenir una peça de parc molt gran per desfruitar-la els veïns i per això no li trobo sentit. La valoració global és positiva, però hi ha coses que es podrien haver fet millor. És de les coses que es podrien millorar fàcilment. No té sentit tenir

Marimon Estrany
Advocats

Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)

Assessoria fiscal, laboral,
jurídica i immobiliària

CLINICA VETERINARIA POBLENÓU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: diïlluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

francesc creixell
PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

SI ET VOLS ANUNCIAR,
TRUCA AL

697 268 335

Canaladeria BALART

formatges i embotits selectes

c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

un parc parcel·lat en quatre o cinc trossos, perquè els cotxes hi han de passar pel mig. El trànsit no l'afecta.

No hi ha prou participació ciutadana amb els governs municipals. Què creu que s'hauria de millorar?

S'han de millorar els mecanismes i els espais d'articulació de la societat civil i la interlocució. Si es diu des de les entitats veïnals és que és veritat i, per tant, s'ha de millorar.

Com valora els anys de tripartit?

En els anys de tripartit s'han fet coses bé, però ha faltat explicació del que s'havia de fer. Faltava confrontació entre l'eix esquerra dreta, ja que la confrontació s'ha citat més dins el govern que entre el govern i l'oposició. I això és un error.

Com veu la participació a les eleccions municipals del 22 de maig?

Tenim una tendència general al descàndid de la política i a la manca de participació i això és preocupant. En procés de crisi i d'una sortida d'aquesta tan individual i tan poc col·lectiva i compartida, els escenaris de no participació fan que imperin encara més les sortides individuals i la lògica del mercat davant la lògica de la societat. A més, em preocupa perquè quan hi ha baixa implicació i participació política s'acaben consolidant opcions més conservadores. I això és un risc.

Com veu el nou govern d'Artur Mas?

Hi ha molta gent que va votar Convergència amb l'expectativa del canvi. Ens van dir que seria un govern neutre, que era igual això de l'esquerra o la dreta, que l'important és l'eficàcia. En pocs mesos ja hem vist que la lògica és la de la retallada. Es pot entendre

que cal fer esforços, però no puc compartir que la retallada se centri en educació, salut o seguretat, precisament on van dir que no retallarien. Veig un govern amb molt poca sensibilitat social i amb una lògica privada molt descarada.

Com veuen les eleccions del 22 de maig?

A les darreres eleccions vam patir un retrocés, però som els que hem aguantat més el tipus en un context de desfeta dels partits del govern d'entesa. Ara ja hem vist el que és el canvi cap a la dreta. Esperem un canvi cap a l'esquerra i crec que només el representa ICV. Els municipis són l'última trinxera per frenar l'ofensiva de la dreta i que hi hagi polítiques socials. En aquests anys hi ha hagut coses positives a l'Ajuntament, però necessitem un canvi.

Què canviaria iniciativa a l'Ajuntament de Barcelona?

L'ordenança del civisme no ens agrada i s'ha de canviar. No es pot solucionar la mendicitat amb una ordenança de llei i ordre; s'ha de fer amb polítiques socials. També s'haurien de repensar algunes polítiques urbanístiques, com per exemple la requalificació del Miniestadi o l'Hotel Vela, que expressen el model de ciutat menys compromesa amb els barris.

Quina ha estat la seva major decepció política?

Rodríguez Zapatero. Vaig arribar a Madrid el 2004 amb expectatives de canvi i em va defraudar només iniciar-se la seva legislatura. La llei de la memòria històrica va ser una llei de mínims i la promesa que em va fer de tancar les centrals nuclears no es va complir. És una persona que alaba el discurs i valors de l'esquerra però que després fa una política de dretes.

Marina Breda

www.centremedicpoblenou.es

**CENTRE
MÈDIC
POBLENOU**

CERTIFICATS MÈDICS - PERMIS DE
CONDUIR - ARMES - SEGURETAT
NÀUTICS - ESPORTIUS - GRUA
OFICIALS DE TOTES CLASSES

Llull 175 pral. 2a. (cantonada rambla)
08005 BARCELONA Tel. 93 485 41 77

 **PUERTAS METALICAS
CANALEJAS, S.L.**

FABRICA Y OFICINAS: Fundada en 1950
Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona
Tel. 93 307 98 05 - Fax 93 307 63 23
canalejas@puertascanalejas.com
http://www.puertascanalejas.com

fabricació - instal·lació - reparació

persianes comercials - correderes - basculants - cancel·les -
seccionals - ballestes - reixes - venecianes - portes ràpides -
barreres - tallafocs - panys - sistemes de seguretat electrònics i
treballs de manyeria

Automatització de tot tipus de portes

Manteniment comunitats de pàrking

tel.: **93 307 98 05**
Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona - canalejas@puertascanalejas.com

Compromís per Glòries. Més penes que glòries

El dia 27 d'abril, per quart any consecutiu, els veïns de l'entorn de la plaça de les Glòries van omplir la sala d'actes de la Farinera del Clot per valorar l'estat d'execució de les actuacions recollides en el Compromís per Glòries, que l'Ajuntament va signar l'any 2007, amb l'aprovació del Pla de les Glòries.

Enguany l'acte tenia dos al·licients més. Per una banda, es va presentar el vídeo que veïnes i veïns han realitzat per fer sentir la seva opinió crítica amb la situació que fa anys que viuen a les Glòries, reclamar la construcció dels equipaments i les actuacions previstes en el Compromís, i denunciar la degradació que pateix la zona. Per una altra, comptaven amb la presència de representants dels cinc partits que tenen regidors a l'Ajuntament: Assumpta Escarp (PSC) i Francesc Carmo- na (ICV-EUA), de les formacions del govern municipal, i Eduard Freixedes (CIU), Ricard Martínez (ERC) i Eduardo Bolaños (PP), de les de l'oposició.

Edifici Hub a la plaça de les Glòries

Quant al vídeo, hem de manifestar que estem satisfets del resultat i del procés d'elaboració, que ha comptat amb la participació i col·laboració de veïns i veïnes i altres persones que posaren els seus coneixements tècnics o habilitats personals per arribar al resultat que podeu comprovar vosaltres mateixos, si és que no ho heu fet ja, anant a l'enllaç del Youtube que reproduïm tot seguit:

<http://www.youtube.com/watch?v=zZZjuSh4jME&feature=youtu.be>

El resultat de la valoració que presentem cada any, l'il·lustrem amb semàfors: verd, quan l'actuació prevista en el Compromís s'ha executat, més o menys dins d'un termini acceptable; vermell, per a les que no s'han executat o van molt lluny de la data inicialment acordada; groc, per a les que estan en curs, encara que en risc evident de no respondre de manera satisfactòria al Compromís; i groc-vermell, per a les que van clarament en davallada. El resultat de les 22 actuacions valorades és de: 2 semàfors verds, 3 de grocs, 1 de groc-vermell i 15 de vermells. Total, els aprovats no arriben ni al 15 % i els suspensos superen el 85 %. Per comparar amb la valoració de 2010: verd, 4 (ara 2); groc, 7 (ara 3); groc-vermell, 2 (ara 1); i vermell, 8 (ara 15). Això no és fruit de cert pessimisme que es respira a l'ambient (contaminat) de les Glòries,

sinó que, havent sobrepassat el meridià del calendari acordat (les actuacions s'efectuaven dins del període de finals del 2007 a meitat del 2013), cada any que passa, estan més lluny de complir-se les dates previstes inicialment.

La puntuació atorgada a la tasca del govern municipal a les Glòries és un suspens, clar i evident. No se'n deslliura tampoc, en aquest cas, l'oposició ja que, al nostre entendre, han tingut una actitud poc entusiasta i fins i tot en algun moment han frenat o posat traves a l'aprovació de plans necessaris per desenvolupar algun equipament (Encants) o per a la construcció d'habitatge de protecció oficial.

Encara no s'han iniciat les obres de cap equipament de barri dels que es van acordar. En aquestes dates haurien d'estar acabades les obres del CAP i el Casal per a Gent Gran del carrer Bolívia, la Biblioteca, Casal de Barri i Auditori del carrer Ciutat de Granada/ Gran Via, i iniciades les del poliesportiu a la Meridiana, l'escola dels Encants (Consell de Cent), el centre Intergeneracional (Fàbrica de Paraigües), el CAP, Centre de Dia i residència per a Gent Gran (Cartagena/Diagonal). No s'ha iniciat el cobriment de la Gran Via, entre la plaça i la rambla del Poblenou, ni el Parc, ni

www.administracionfincasbarcelona.com

FINCAS BCN

COMUNITATS DE PROPIETARIS
ASESSORIA JURÍDICA

A FINCAS BCN reduïm les despeses de la seva
Comunitat de propietaris
Demani pressupost sense compromís.

93 11 73 103
93 221 10 40

c/ Dr. Trueta, 45 08005 Barcelona

ALIMENTACIÓ

lombarte

GRISA

MARIA AGUILO, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

GELATERIA

¡Che qui ketcha!

EL TIO CHE

FABRICACIÓ PRÒPIA
& ARTESANA
casa fundada
l'any 1912

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

SI ET VOLS ANUNCIAR,
TRUCA AL

697 268 335

GUTI'S DISEÑO

disseny *Gràfic*

T 656 322 694 www.davidguti.com

l'Intercanviador de transport públic (descansi en pau), ni l'habitatge de protecció oficial, ni el trasllat dels Encants, que hauria d'estar a les acaballes, ni la nova vialitat, ni el cobriment de les vies de Renfe a Meridiana, etc. Se'n salva, en part, l'enderroc de l'anella viària, de la qual s'han retirat les pantalles que tancaven la plaça, encara que la nostra proposta va ser que es desmuntés tot el tortell, sense interrupcions.

La segona part de l'acte la van protagonitzar els representants dels partits que tenen representació municipal, que van respondre a les tres preguntes que els vam formular. Les respostes no sorprenghen gaire els assistents. Hi havia més coincidències de les que preveïem, malgrat certes discrepàncies.

Quant als túnels, mentre els dos grups que comparteixen el govern defensen la solució de passar per sobre les infraestructures ferroviàries existents, l'oposició es decanta per passar per sota dels tres túnels i perquè la solució, encara que sigui més complexa, costosa i trigui més, sigui la definitiva.

Quant al parc del mig, CiU proposa replantejar-se l'espai central de la plaça i ERC mostra el seu desacord que la plaça estigui partida.

Tots estan convençuts de defensar la prioritat de la construcció dels equipaments que reclamem els veïns i a contemplar-ho en les propostes per a la propera legislatura. Encara que no ho hagin fet en aquests quatre anys llargs.

ICV-EUA va anunciar una proposta per a la defensa d'habitatge de protecció assequible. El PSC va esmentar la prioritat de l'habitatge de lloguer.

La darrera part de l'acte la completaren les intervencions dels veïns i veïnes assistents, que insistiren en els temes ja denunciats, i sobretot, a reclamar els equipaments per al barri, la ràpida transformació de la zona per evitar la degradació que pateix, els problemes de la venda ambulants i de l'amiant a l'entorn dels barracons de l'escola, entre altres.

Haurem de posar tots els esforços necessaris i demanar-vos la col·laboració per transformar el "Glòries és gris" en "Glòries és verd, respirable i amb equipaments en servei". Ah, i no us perdeu el vídeo, almenys passareu uns minuts simpàtics a ritme de vals.

Comissió de Glòries

Centre LAUMAR

Al barri des de 1974

Us oferim: TERÀPIES NATURALS

Consulta de naturopatia

Par Biomagnètic

Programes específics

Flors de Bach

Kinesiologia Holística

Kinesiologia educativa per a reforç de l'aprenentatge

ESTÈTICA

Tractaments corporals personalitzats

Tractaments anti-edat amb cèl·lules mare vegetals

Depilació amb làser

- Per al dolor
- Per a l'estrès
- Aprimament natural
- Antienvelliment
- Dietoteràpia per a dolències cròniques

C/Llull, 223 - 08005 Barcelona
Telf. 93 309 68 34
centrelaumar@telefonica.net
www.centrelaumar.com

La Favb supera la crisi amb una nova junta de consens

En el número 65 de la revista El Poble nou, apostàvem per una renovació de la junta de la Favb, per superar la crisi provocada pel cessament dels dos directors de la revista La Veu del Carrer i per la posterior dimissió de tota la junta. Sortosament, després d'un debat en profunditat i recollint totes les sensibilitats, s'ha constituït una junta de consens renovada, que encapçala Jordi Bonet. Bonet prové del Casc Antic i, per la seva joventut, és una mostra del relleu generacional.

numero de maig de la revista Carrer que edita la Favb. <http://favb.cat/carrer118>

L'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou aporta com a vocal el nostre company Joan Maria Soler. Una de les primeres decisions que ha pres la nova junta ha estat restablir en el seu càrrec els dos directors de La Veu del Carrer, Andrés Naya i Marc Andreu, i ratificada per l'assemblea general ordinària celebrada el 2 d'abril

Redacció

Nou espai per als escacs de l'Ateneu Colon

L'Ateneu Colon s'ha traslladat al barri de la Plata del Poblenou. Després de sis anys de reivindicacions, l'Ajuntament els ha cedit un local nou, situat al rehabilitat Passatge del Sucre, al carrer Ramon Turró 144-146. Han estat temps de lluita d'una entitat centenària per aconseguir un espai en condicions després de perdre sota l'excavadora l'històric edifici del número 166 de Pere IV i el seu trasllat forçós al carrer Pujades 107. El fred, les goteres, les despeses de condicionament i el preu d'arrendament del local, han fet que l'Ateneu Colon es gastés els diners obtinguts pel desallotjament i s'enfrontés amb uns pagaments que no podia assolir de cap manera. "Aquell local ens ha arruïnat". (Havien somiat amb opcions més ambicioses) El regidor del districte, Francesc Narváez, els va fer somiar amb opcions més ambicioses, es va parlar inclús de l'antic edifici de la Cooperativa Pau i Justícia, finalment destinat a la Sala Beckett, i d'alguna planta de Can Saladrigas. Però en temps de crisi i retallades socials, estan més que satisfets. Tot i que hi ha activitats com el teatre i els balls que necessitarien un espai més gran per seguir funcionant, es podrà complir amb l'objectiu principal: continuar amb el Club d'Escacs Ateneu Colon. Amb un primer equip a la màxima categoria dels escacs catalans i amb jugadors campions d'Espanya que han participat en campionats del món, aquest club ofereix classes a més de trenta nens. Després d'anys de sobreviure a les baixes temperatures, suportar les condicions de l'antic local i enfrontar-se amb la burocràcia municipal, fa ja un mes que han començat les activitats al nou espai del barri de la Plata, un lloc confortable dins el complex del Passatge del Sucre i amb entrada pel carrer Ramon Turró, entre Badajoz i Ciutat de Granada. Amb l'esperança i la il·lusió de continuar amb un projecte que ja forma part de la història del barri del Poblenou.

Esther Racionero

Poblenou es dona a conèixer

Tres itineraris pel Poblenou, proposats per l'Ajuntament de Barcelona "Vols conèixer el districte 22@?", van permetre el 26 de març passat mostrar la transformació urbanística, econòmica i social que ha viscut el Poblenou en la darrera dècada. Una oferta gratuïta de visites guiades va fer possible que els visitants coneguessin alguns dels edificis que acullen empreses i institucions de la zona 22@. També es van recórrer algunes antigues fàbriques rehabilitades o en procés de rehabilitació i espais públics de nova creació. Alguns dels espais visitats van ser Ca l'Aranyó, que actualment és la seu de la Universitat Pompeu Fabra; l'edifici MediaTic, que acull un nou equipament cultural i tecnològic, el Cibernàrium; els estudis audiovisuals de l'empresa MediaPro, o la Fundació Vila Cases a la fàbrica de Can Framis.

D'altra banda, aquesta primavera els hotels de la ciutat han reeditat Les Terrasses d'Hotels Obertes al Públic, un programa per promocionar aquests espais entre els barcelonins. Alguns hotels del nostre barri, com l'ME Barcelona, l'Hotel Arts, Diagonal Zero, el Novotel bcn city i el Silken Diagonal, s'hi han sumat amb ofertes diverses que inclouen actuacions musicals i oferta gastronòmica. És una oportunitat més per conèixer el Poblenou des dels paisatges oberts que es divisen des de les terrasses, així com també per conèixer aquests establiments que formen part ja, alguns, de manera ben destacada, del perfil urbà del Poblenou del segle XXI i de la ciutat.

Redacció

Edifici MediaTic al Campus Audiovisual

Terrassa de l'hotel Sylken Barcelona Diagonal

Fecsa rectifica

En la reunió que tinguérem el dijous 10 de març representants de l'AVV del Poblenou amb el regidor del Districte i responsables de Fecsa, aquesta última es va desdir de l'opinió manifestada el mes de novembre passat, en què deia que el transformador era necessari i no se'n podia prescindir. Ara considera que el transformador es pot eliminar i el servei que dona el pot oferir des d'altres instal·lacions. Això facilita l'aspiració llargament reivindicada per l'Associació que el solar sigui transformat en zona verda. De tota manera, segons va manifestar el regidor Francesc Narváez, l'enderroc no es podrà portar a terme abans de dos anys. Primer caldrà acordar la compra per part de l'Ajuntament del solar propietat de Fecsa i, posteriorment, fer l'estudi tècnic pertinent, perquè la qualitat del servei no es vegi disminuïda. No cal dir que valorem positivament aquesta solució. L'AVV del Poblenou ha demanat al regidor que ens tingui informats puntualment del procés que, de complir-se els dos anys de termini previstos, ha de coincidir amb la finalització de les obres de l'escola Sant Martí al solar que ara s'utilitza provisionalment com a aparcament. Tant l'equipament com la zona verda contribuiran a impulsar l'ús de la zona.

Redacció

Sub-estació transformadora a Sant Joan de Malta

Barcelona recupera la memòria del Somorrostro

Inauguració de la plaça en memòria del barri de barraques del Somorrostro. Foto: Josep Mulet

El dimecres 22 de març es va inaugurar una placa recordant on hi havia hagut les barraques del Somorrostro. La iniciativa ha estat promoguda per 52 entitats, entre les quals hi ha l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, i 720 persones a títol individual. La petició ciutadana va ser impulsada per la Comissió per a la recuperació de la memòria dels barris de barraques de Barcelona, formada pels periodistes Alonso Carnicer i Sara Grimal, els historiadors Mercè Tatjer i Oriol Granados i la líder veïnal Custodia Moreno, amb l'assessorament de Jaume Fabre, de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona, de José Molina, Rafel Usero i de moltes altres persones que van viure als barris de barraques.

A l'acte inaugural van prendre la paraula diferents persones. I va ser molt sentida la intervenció de Julia Aceituno, que, molt emocionada, va expressar que s'ha fet realitat el seu somni: "Mai hagués pensat que les meves paraules arribarien tan lluny". Ella és una de les persones que va viure al Somorrostro, i que en un reportatge emès per TV3, va dir que era una pena i un oblit que, en el lloc on havien viscut i patit prop de 15.000 persones, no hi figurés res que recordés aquest fet. Aquesta commemoració és la

primera de les que hi ha previst fer a diferents indrets de la ciutat, com Can Valero, la Perona o el turó de la Rovira. També l'alcalde Jordi Hereu va prendre la paraula, destacant que el que es feia avui "era un acte de justícia" i que Barcelona no pot oblidar les persones i l'indret on havien viscut, ja que amb el seu esforç van fer possible la Barcelona d'avui. En la seva intervenció va donar a entendre que, sortosament, avui no es donen aquestes situacions. Tot molt bonic, però com va apuntar també Jordi Borja, amb les seves paraules, avui dia també hi ha situacions semblants, encara que menys visibles. La situació en què viuen molts immigrants sense papers, amuntegats en naus industrials abandonades o pisos pastera, són una mostra del patiment que viuen aquestes persones. I és que mai hi ha hagut interès de solucionar situacions de pobresa i marginalitat. Està bé que recordem les barraques que Barcelona va tenir els anys 60 i 70, però no oblidem les situacions de misèria en que viuen alguns dels nostres conciutadans, que igual que els que vivien en barraques, lluiten per unes condicions de vida més dignes.

Manel Andreu

Can Ricart en obres

Un nou espai amb tota la informació sobre la rehabilitació de Can Ricart

Us presentem el nou espai des d'on podeu seguir tota l'actualitat sobre la rehabilitació de Can Ricart i conèixer també la història d'aquesta fàbrica, declarada Bé Cultural d'Interès Nacional, i que serà la futura seu de LinguaMón - Casa de les Llengües.

Al web hi trobareu **imatges en 360°** del seguiment de l'obra i vídeos de tots els espais, a més d'un **blog** obert a la vostra participació, on us anirem informant de les darreres novetats.

► **Visita: canricart.linguamon.cat**

[avis legal](#) | [contacta'ns](#)

Foto del mes

"SAPS ON ÉS?"

Al mes, seguirem publicant la foto sencera perquè es pugi veure a quin lloc de Poblenou correspon aquest paisatge.

LA FOTO SENCERA DE LA REVISTA #66

Farinera Asunción,
Carrer Roc Boronat amb Llull.